

отеннициада си по пътища дългите и често склонките си на
дълги аудиоциди – отсъдотрическии споменици, ли
ко всичко предстои да стават във времето и да
все по-малко да се запомнят и напомнят за преброените
години. Също така и аудиоциди отсъдотрическии не искат да
запомнят също всичко от своята младост и юношество, макар
че имате и паметта и паметта им е отенчена
така, че също всичко, което е имало отсъдотрическии не
може да се запомни, а то е отенчено.

ХР. Г. КАЗАНДЖИЕВЪ

НА СТ. МАКЕДОНСКИ

Ще дойде денът, когато времето ще е оснъжило твоите
буйни къщи, и старицъ — баща на нашето оперно изкуство,
ще седишъти въ парка предъ големия театъръ и ще гле-
дашъ на него, както гледа жрецъ на храма, въ който е
свещенодействувалъ половина вѣкъ.

Покрай тебе ще минаватъ млади люде, нови хора на
изкуството, и сваляйки низко шапкитъси, учтиво ще те
поздравляватъ и радостно ще бързатъ за репетиции, да не
би да закъснѣятъ... Щегледашъти на тѣхъ, както бащата на
подрастващите свои синове и погледаши ще ги проследи
до входа „за сцената“. И ще шепнешъ: „Бѫдете благосло-
вени, деца мои!“

София, 11/1. 1928

Драгий юбиляру Ст. Македонски,

Твоятъ 20 годишенъ юбилей е тържество и победа на
възрастваща музикална България. Присъединявайки се
къмъ общите адмиратори на цѣлия признателенъ народъ
за големите ти заслуги въ оперното ни дѣло, моля те
приеми сърдечните ми радости и привети въ тоя миъ за
тебе денъ съ пожелания за още по-славни подвизи въ по-
лето на оперно-артистичното дѣло.
(Приложение единъ скроменъ даръ).

Твой: Д. Христовъ
Професоръ въ Музикалната Академия